

Sygn. akt III RC 4/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Miliczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący : SSR Dominik Flunt

Protokolant: Sylwia Szubert

po rozpoznaniu w dniach 23 kwietnia 2015r. i 13 lipca 2015r. w M.

sprawy z powództwa

N. Z. (1) działającej w imieniu małoletniej N. H. Z. ur. (...)

przeciwko

D. T.

o ustalenie ojcostwa i alimenty

I. ustala, że pozwany D. T., nazwisko rodowe T., urodzony (...) w M., syn A. i D. z domu S., jest ojcem biologicznym małoletniej N. H. Z. ur. (...) w M., córki N. Z. (1) nazwisko rodowe Z., dla której odpis zupełny aktu urodzenia sporządzono w Urzędzie Stanu Cywilnego w M. za numerem (...);

II. orzeka, że małoletnia N. Z. (2) ur. (...) będzie nosiła nazwisko matki (...);

III. pozbawia władzy rodzicielskiej pozwanego D. T. nad małoletnią N. H. Z. ur. (...);

IV. zasądza alimenty od pozwanego D. T. na rzecz małoletniej N. H. Z. ur. (...) w kwocie po 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych miesięcznie płatnej z góry do rąk matki dziecka N. Z. (1) do 10-go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 27.01.2015r. z ustawowym odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

V. dalej idące powództwo oddala;

VI. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania, obciążając nimi w całości Skarb Państwa;

VII. wyrokowi w punkcie IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1) odnotować;

2) odpis orzeczenia z klauzulą wykonalności co do pkt IV przesłać matce małoletniej powódki;

3) kalendarz 21 dni;

4) po prawomocności:

a. odpis orzeczenia wysłać do USC M. celem dokonania wzmianki w akcie urodzenia małoletniej.

13.07.2015r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27.01.2015 roku, uzupełnionym w dniu 10.02.2015 roku N. Z. (1) działając w imieniu małoletniej N. Z. ur. (...) wniosła o ustalenie, że pozwany D. T. jest ojcem N. Z. oraz o zasądzenie na rzecz małoletniej w kwocie 500 zł miesięcznie płatnych do rąk powódki do 10-go dnia każdego miesiąca, a w razie zwłoki wraz ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu wskazała, że pozwany w ogóle nie kontaktuje się z nią i dzieckiem, a sama jest w trudnej sytuacji materialnej i nie pracuje. Na rozprawie w dniu 17.03.2015r. wniosła także o pozbawienie pozwanego władzy rodzicielskiej nad dzieckiem oraz o pozostawienie dziecku jej nazwiska.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o wykonanie badań DNA, bo nie jest pewny, czy to jego dziecko. Na rozprawie w dniu 23.04.2015r. wskazał, że nie chce mieć władzy rodzicielskiej nad N. Z. i wniósł o pozostawienie jej dotychczasowego nazwiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

N. Z. (1) w okresie od lutego do kwietnia 2014 roku współżyła płciowo z pozwanym D. T.. Na skutek tych kontaktów N. Z. (1) zaszła w ciążę. Powódka N. Z. (2) urodziła się w dniu (...) w M., w 38 tygodniu ciąży. Ojcem małoletniej powódki jest pozwany D. T..

Dowód:

Odpis zupełny aktu urodzenia – k. 2

Karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 17

Kopia karty ciąży – k. 16

Sprawozdanie z badań genetycznych - k. 56-59

Zeznania świadka H. Z. - k. 47

Przesłuchanie N. Z. (1) - k. 47-48

Przesłuchanie D. T. - k. 48

O zajściu w ciążę N. Z. (1) poinformowała pozwanego, ale ten stwierdził, że go to nie interesuje. Powiadomił ją, że związał się już z inną kobietą. Nie ma kontaktu z N. Z. (1), nie utrzymuje żadnego kontaktu z dzieckiem.

N. Z. (1) mieszka z rodzicami i bratem i jego rodziną w należącym do rodziców domu znajdującym się w miejscowości Ś.. Oprócz małoletniej powódki N. Z. (1) ma też 5-letnią córkę z innego związku. Z obiema córkami zajmuje jeden pokój w domu. W sumie w tym domu mieszka 7 osób. Rachunki za energię elektryczną i wodę wynoszą ok. 300 zł miesięcznie, koszt opału to 2450 zł rocznie.

Małoletnia N. Z. (2) była początkowo karmiona głównie mlekiem modyfikowanym B., zużywała w tygodniu 3 opakowania, z których jedno kosztuje 14,99 zł. Obecnie zużywa ok. 5 opakowań mleka miesięcznie, dostaje już także do jedzenia kaszki i obiady.

Wydatki na lekarstwa dla dziecka (linomag, espumisan, paracetamol, alantan, kapsułki z witaminami) oraz środki higieniczne poniesione przez matkę w okresie styczeń-marzec 2015 wyniosły w sumie 245,36 zł. Kupuje ona małoletniej emulsję do kąpeli O., której opakowanie kosztuje 49 zł i wystarcza na miesiąc. Matka małoletniej zakupiła także dziecku wyprawkę - m.in. łóżeczko, smoczki za łączną kwotę 200,96 zł. Dziecko zużywa 2-3 paczki pieluch miesięcznie po 29,99 zł jedna. Matka małoletniej sama kupuje jej odzież, wydatki na nią wynoszą ok. 80 zł miesięcznie.

N. Z. (1) jest bezrobotna, nie ma prawa do zasiłku, zajmuje się dzieckiem.

Dowód:

Zaświadczenie PUP z 27.01.2015 - k. 3

Faktury VAT z 6.03., 10.03., 13.02., 11.02., 27.02.2015 - k. 22-23, 27, 30, 35

Faktura nr (...) - k. 24-26

Faktura VAT nr (...) - k. 28

Faktura nr (...) - k. 29

Faktury VAT nr (...) - k. 31, 33-34

Wywiad kuratora - k. 14

Zeznania świadka H. Z. - k. 47

Przesłuchanie N. Z. (1) - k. 47-48

Pozwany D. T. ożenił się w lutym 2015 roku, z żoną oczekującą obecnie porodu dziecka. Z zawodu jest spawaczem, w dacie wniesienia pozwu zarabiał kwotę najniższego wynagrodzenia. Obecnie jest bezrobotny i pracuje dorywczo w budownictwie.

Dowód:

Przesłuchanie D. T. - k. 48, 67

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie ustalenia ojcostwa małoletniej N. Z. i pozbawienia władzy rodzicielskiej pozwanego nad małoletnią. Natomiast w kwestii wysokości alimentów Sąd uwzględnił powództwo częściowo, uznając, że znajduje ono w tym zakresie uzasadnienie w usprawiedliwionych potrzebach małoletniej powódki.

Sąd ustalając stan faktyczny dał wiarę zeznaniom świadka H. Z., twierdzeniom N. Z. (1) oraz pozwanego D. T. jako znajdującym odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Brak jest także podstaw dla kwestionowania wiarygodności przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, dokumentujących przebieg ciąży i dokonywane wydatki na małoletnią. Pozwany poza wnioskiem o przeprowadzenie badań DNA, mimo otrzymania stosownego pouczenia, nie dalszej wykazał inicjatywy dowodowej.

Na wniosek pozwanego Sąd przeprowadził badanie poliformizmu DNA małoletniej powódki, jego matki oraz pozwanego. W świetle wyników tych badań, zeznań świadka oraz przesłuchania stron uznać należy, że ojcem małoletniej N. Z. jest niewątpliwie D. T.. W świetle wskazań wiedzy i nauki wynik zaprezentowany w tej opinii pozwala stwierdzić, że powództwo w tym zakresie jest w pełni zasadne. Uzyskany wynik jedynie w przypadku absolutnie nadzwyczajnej kombinacji genów (wynikającej np. z bardzo bliskiego pokrewieństwa rodziców dziecka czy też pochodzenia dziecka od brata bliźniaka pozwanego) mógłby oznaczać, że ojcem powódki jest kto inny, niż pozwany. Strony zaprzeczają jednak, by taki nadzwyczajny przypadek mógł mieć miejsce w niniejszej sprawie.

W kwestii nazwiska małoletniej zarówno matka, jak i ojciec złożyli wniosek, by nosiła ona nazwisko dotychczasowe. Zgodnie z art. 89 § 2 k.r.o. w razie sądowego ustalenia ojcostwa sąd nadaje dziecku nazwisko w wyroku ustalającym ojcostwo, stosując odpowiednio przepisy § 1. Przepis ten stanowi, że jeżeli ojcostwo zostało ustalone przez uznanie,

dziecko nosi nazwisko wskazane w zgodnych oświadczeniach rodziców, składanych jednocześnie z oświadczeniami koniecznymi do uznania ojcostwa. Rodzice mogą wskazać nazwisko jednego z nich albo nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. Jeżeli rodzice nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dziecka, nosi ono nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca. Stosownie do tego przepisu, wobec zgodnego oświadczenia matki i ojca dziecka należało orzec, że małoletnia będzie nosić nazwisko matki - (...).

W zakresie władzy rodzicielskiej nad małoletnim wskazać należy na art. 93 § 2 k.r.o. stanowiący, iż jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio. Artykuł 107 § 2 k.r.o. stanowi, iż sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka. Sąd może pozostawić władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem, i jest zasadne oczekiwanie, że będą współdziałać w sprawach dziecka. Pozwany wskazał, że zgadza się z wnioskiem o pozbawienie go władzy rodzicielskiej albowiem w ogóle nie chce jej wykonywać. Pozwany praktycznie nie miał kontaktu z dzieckiem, mieszka w innym powiecie i mało prawdopodobna jest w ogóle możliwość wykonywania władzy rodzicielskiej przez niego. Stąd, kierując się wskazanymi przepisami, Sąd uznał za zasadne pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnią. Orzeczenie to może zostać zmienione w razie zmiany okoliczności faktycznych i gdy przemawiać będzie za tym dobro dziecka.

Na podstawie zeznań świadka H. Z. oraz przesłuchania N. Z. (1), a także przedłożonych dowodów w postaci faktur Sąd określił wysokość miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniej na kwotę ok. 570 zł miesięcznie. Składają się na nią: koszt wyżywienia ok. 200 zł miesięcznie, koszt pieluch ok. 90 zł miesięcznie, koszt odzieży kupowanej małoletniej ok. 80 zł miesięcznie, koszt lekarstw i środków higienicznych - chusteczek, oliwek, kremów, emulsji do kąpieli ok. 100 zł miesięcznie, zabawek, smoczków ok. 30 zł miesięcznie oraz przypadający na małoletnią udział w kosztach utrzymania domu ok. 70 zł miesięczne.

Wydatki w zakresie przyjętych przez stronę powodową szacunków nie przekraczają przy tym zwykłych kosztów utrzymania dzieci w tym wieku, nie noszą cech przesady czy zawartości wydatków ekstrawaganckich i zasługują na uwzględnienie. Podkreślić należy, że pozwalają one na utrzymanie dziecka na minimalnym wręcz poziomie egzystencji. Pozwany nie kwestionuje tych wyliczeń, wskazał natomiast na swoją sytuację związaną z założeniem rodziny i bezrobociem orz wskazał, że matka dziecka może iść do pracy, bo ma z kim zostawić dziecko.

W zakresie orzeczenia o wysokości alimentów wskazać należy na przepis art. 133 § 1 k.r.o. stanowiący iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznacza art. 135 § 1 k.r.o. wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Istnienie obowiązku alimentacyjnego jest w tej sprawie bezsporne, zaś kwestionowaną okolicznością przez pozwanego jest jego wysokość oraz zdolność pozwanego do jego poniesienia.

Jak wskazuje się w doktrynie prawa rodzinnego zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania według zdolności i dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy

oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku (tak: Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna 2008, wyd. III).

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego. Cały obowiązek starań o wychowanie małoletniej spoczywa na N. Z. (1). W związku z tym Sąd uznał, że udział pozwanego w kosztach utrzymania N. Z. winien wynosić co najmniej 2/3 tych kosztów. Oceny tej nie zmienia ewentualna możliwość poszukiwania przez N. Z. (1) pracy, po zakończeniu okresu niemowlęcego.

Pozwany nie zadeklarował, jaką kwotę alimentów byłby w stanie ponieść. Jest jednak osobą młodą, zdrową, posiadającą zawód spawacza, mogącą pracować. Trudności w znalezieniu pracy należy ocenić jako przejściowe. Jak wskazuje się w doktrynie prawa rodzinnego przez użyte w art. 135 § 1 k.r.o. ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (tak: Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo – komentarz, Warszawa 2008, str. 24). Pozwany wykorzystując swoje zdolności może osiągać dochody pozwalające mu na poniesienie kosztów alimentacji małoletniej we wskazanej wysokości.

W pozostałym natomiast zakresie powództwo na rzecz małoletniej należało oddalić, jako nieuzasadnione potrzebą większego uczestnictwa pozwanego w ponoszeniu tych kosztów - wobec jego sytuacji finansowej i zdolności zarobkowych.

Biorąc pod uwagę treść stan majątkowy pozwanego w kontekście uregulowania art. 102 k.p.c. Sąd postanowił o nie obciążaniu pozwanego kosztami sądowymi, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

Wobec treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd orzekł o natychmiastowej wykonalności wyroku w punkcie IV.